

ЯК НАВЧИТИСЯ ДІЛИТИСЯ?

Дон Хюн
(Грунтується на реальних подіях)

Хрум, хрум, хрум. Ендрю швидко з'їв свій попкорн і схопив ще жменю.

Його старший брат Кейлеб впав на диван поруч із ним. "Можна мені трохи?"

Ендрю не відводив очей від телевізора. "Ні".
"Чого це?! Можна ж поділитися".

Кейлеб потягнувся до миски, але Ендрю її вихопив.

"Ні! Я ж уже сказав. Більше не проси!"

"Ну і добре!" Кейлеб встав і вийшов з кімнати.

Наступного дня Ендрю зайшов на кухню. Кейлеб робив суші з рисом, водоростями і консервованою свининою.

У Ендрю потекла слина. "Можна мені спробувати?"

"Ні", — сказав Кейлеб.

Ендрю дуже розлютився. Він побіг вниз, щоб сказати татові.

"Чому Кейлеб такий егоїст?" — запитав він.

Тато насупився. "Я бачив, як ти вчора не ділився своїм попкорном. Чому Кейлеб має ділитися з тобою, якщо ти з ним не поділився?"

"Тому що він — мій брат!" — сказав Ендрю.

"Тоді чому ж ти не поділився з ним?"

"Він також ніколи зі мною не ділиться! Крім того, я зробив це для себе, а не для нього", — сказав Ендрю. Але йому було трохи ніяково. Можливо, це й погано, що він не поділився.

"Ти знав, що в Кореї дуже важливо ділитися?" — запитав тато. Сім'я Ендрю була з Кореї. "Ділитися — це спосіб показати комусь, що ти про них піклуєшся. Якщо ти не ділишся, це те ж саме, що сказати, що ти про них не піклуєшся".

"Але я піклуюся про Кейлеба".

Ендрю подумав про те, що зробив би Ісус. Він згадав, як Ісус любив кожную людину — навіть тих, хто недобре ставився до Нього.

"Тадаю, я спробую поділитися чимось з Кейлебом завтра і побачу, що з цього вийде", — сказав він татові.

Тато усміхнувся. "Думаю, це чудова ідея".

Коли Ендрю пішов спати того вечора, він думав про те, що доброго він міг би зробити для Кейлеба. Йому не терпілося почати ділитися!

Наступного ранку Ендрю прокинувся і на нього чекав сюрприз. Кейлеб зробив сніданок спеціально для нього!

"Тато поговорив зі мною про те, як важливо ділитися, — сказав Кейлеб. — І я хочу над цим працювати. Тому я зробив це для тебе".

"Дякую! — сказав Ендрю. — Я теж хочу над цим працювати!"

Того дня згодом Ендрю і Кейлеб дивилися фільм. Ендрю дозволив Кейлебу вибрати, який саме. Потім він зробив попкорн лише для Кейлеба! Він подивився всередину миски. Здавалося, попкорн так і казав: "З'ЇЖ МЕНЕ!" Але Ендрю не скуштував жодного баранця. Він віддав миску Кейлебу і сказав: "Це все твоє. Вибач, що я не ділився раніше".

Ендрю ділився з Кейлебом увесь тиждень. Він дозволяв Кейлебу читати свої книги. Він дозволяв Кейлебу брати його маркери. Він дозволяв йому грати зі своєю улюбленою іграшкою. Він навіть поступився Кейлебу своїм ходом, коли вони грали в гру.

Чим більше Ендрю ділився з Кейлебом, тим більше Кейлеб ділився з ним! Невдовзі вони почали постійно робити щось хороше одне для одного. Ендрю знав, що Небесний Батько допомагав йому ділитися з його братом. Ендрю не був таким досконалим, як Ісус, але він намагався бути більш схожим на Нього кожного дня. ●

Ця історія сталася у США.

ІЛЮСТРАЦІЯ АДАМА ХОУЛІНГА

